

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci navrhovateľa **U.**, a. s. so sídlom Š., X., IČO: X., proti odporcovi **M.**, s. r. o. so sídlom B., X., IČO: X., právne zastúpenému JUDr. J.O., advokátom so sídlom C., M., B., **o zaplatenie 320 338,30 eur (9 650 511,68 Sk) s príslušenstvom**, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/1/2006-423 zo dňa 04. júna 2007 opraveného opravným uznesením č. k. 22Cb/1/2006-438 zo dňa 28. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/1/2006-423 zo dňa 04. júna 2007 opravený opravným uznesením č. k. 22Cb/1/2006-438 zo dňa 28. septembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 298 332,11 eur (8 987 553,42 Sk), do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 13 777,9 eur (415 074,70 Sk), do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Opravným uznesením č. k. 22Cb/1/2006-438 zo dňa 28. septembra 2007 opravil výrok rozsudku tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 298 398,50 eur (8 989 553,42 Sk), do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ označený v pôvodnom návrhu P., a. s., B. sa domáhal proti odporcovi zaplata sumy 9 650 511,68 Sk, z titulu nesplateného úveru, úroku a sankčného úroku podľa úverovej zmluvy č. 007/00/006 a náhrady škody z titulu úhrady odborného posudku podľa faktúry č. 532/2000 vo výške 2 400,- Sk a trov konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Následne P., a. s. zmenila obchodné meno na U., a. s. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 09. 10. 2006, zobral návrh čo do uplatnenej náhrady škody bez udania dôvodu vo výške 2 400,- Sk späť a taktiež zobral návrh čo do zaplata čiasky 645 296,19 Sk späť a v tejto čiasi žiadal konanie zastaviť. Na základe späťvzatia návrhu súd konanie čo do zaplata čiasky 645296,19 Sk a čiasky 2 400,- Sk, zastavil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 11. 2006. Následne po tomto procesnom úkone navrhovateľ písomným podaním zo dňa 11. 10. 2006 zobral návrh na zaplata náhrady škody vo výške 2 400,- Sk späť a konanie o zaplata riadnych úrokov vo výške 13 262,01 Sk, tiež zobral späť, žiadal v tomto smere, aby konanie bolo zastavené.

Súd na pojednávaní dňa 04. 06. 2007 na základe súhlasu odporcu konanie čo do zaplata čiasky 15 662,07 Sk zastavil, pričom súd nepripustil na pojednávaní 04. 06. 2007 zmenu návrhu, ktorou sa navrhovateľ domáhal v písomnom podaní zo dňa 11. 10. 2006, aby odporca bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 9 634 849,61 Sk a úroky z omeškania vo výške 20% ročne zo sumy 8 830 055,- Sk od 19. 04. 2001 až do zaplata.

Vzhľadom na uvedené oproti pôvodnému žalobnému návrhu 9 652 911,60 Sk (istina 9 650511,68 Sk a náhrada škody 2 400,- Sk) predmetom konania, o ktorej súd konal a rozhodol, bola čiaska 8 989 553,42 Sk.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere č. 007/00/006 dňa 11. 04. 2000, na základe ktorej následne poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 8 830 055,- Sk. Z obsahu zmluvy článku V. súd mal preukázané, že úver bol povinný odporca splatiť vrátane úrokov do 31. 12. 2000, pričom

v časti II. 3.1 účastníci dohodli úrokovú sadzbu, za ktorú sa úver poskytuje ako pohyblivú vo výške 14,5% ročne ku dňu podpísania zmluvy. V konaní nebolo sporným, že na základe predmetnej úverovej zmluvy odporcovi bol aj úver poskytnutý, ani odporca v konaní nespochybnil špecifikáciu žalovanej istiny na tabuľke, ktorá sa nachádza na č. l. 402 spisu, z ktorého súd zistil, že žalovaná istina je uplatnená ako splátky istiny vo výške 8 830 055,- Sk, ďalej nezaplatený úrok 14,5% za poskytnutie úveru, ktorý ku dňu 18. 04. 2001 bol špecifikovaný vo výške 296 225,43 Sk a následne, nakoľko čiastočne odporca platil po podaní návrhu, výška nezaplateného riadneho úroku bola navrhovateľom vyčíslená vo výške 282 963,36 Sk. Ďalej súčasťou uplatnenej špecifikácie je aj vypočítaný sankčný úrok vo výške 20% ročne z nezaplatenej istiny, ktorý ku dňu 18. 04. 2001 je vyšpecifikovaný v sume 521 831,- Sk, teda celková pohľadávka, ktorá ku dňu 19. 04. 2001 existovala, by bola vo výške 9 650 511,68 Sk. Ako súd zistil, len omylom v tejto špecifikácii je napísaná ako úverová pohľadávka celkom suma 9 650 111,68 Sk. V konaní špecifikáciu žalovanej istiny a uplatneného nároku odporca nespochybnil, bránil sa len tým, že pohľadávka navrhovateľa zanikla práve započítaním pohľadávky odporcu voči navrhovateľovi tak, ako presne špecifikoval započítavacie prejavy a predložil ich v prílohe svojho písomného vyjadrenia k návrhu.

Súd mal nesporne preukázané, že A. je konateľkou odporcu a v konaní nebolo sporným, že mala podpisový vzor vo vzťahu k účtu odporcu vedeného v P. a. s., pobočka M. s tým, že sporným ostala len tá skutočnosť, či podpisy A. na predmetných príkazoch na úhradu, na základe ktorých navrhovateľ realizoval prevod finančný prostriedkov z účtu odporcu dňa 01. 02. 2000 v sume 8 794389,- Sk, boli príkazmi, ktoré jednak vyhotovila a vystavila oprávnená osoba, ktorá bola oprávnená vo vzťahu k P., a. s., pobočka M. s účtom odporcu nakladať a skúmať a zaoberať sa aj námietkou odporcu v konaní, ktorý tvrdil, že z vykonaného dokazovania v trestnom konaní pred Krajským súdom v Ž. 4T/17/1001 bolo jednoznačne preukázané, že podpis A. nezodpovedal podpisovému vzoru A. vo vzťahu k účtu odporcu založeného u navrhovateľa, pobočky M. a z tohto dôvodu nebol oprávnený navrhovateľ na základe vyhotovených príkazov k úhrade finančné prostriedky z účtu odporcu na základe údajov v príkaze na úhradu zo dňa 01. 02. 2000 zrealizovať. Súd sa oboznámil s obsahom pripojeného trestného spisu a podstatným pre posúdenie predmetnej otázky bol obsah znaleckého posudku znalca z odboru písomoznalctva JUDr. I.N. č. 8/2001 zo dňa 13. 03. 2001, ktorý jednoznačne v predmetnom posudku na strane 23 konštatoval, že pisateľkou

sporných podpisov na predmetných príkazoch na úhradu, je A. a skonštatoval, že A. falšovala svoj vlastný podpis tým, že ho úmyselne menila na všetkých troch sporných podpisoch. Súd aj z obsahu predloženého znaleckého posudku 8/2001, ku ktorému sú pripojené aj sporné dokumenty a preskúmané dokumenty zistil, že na predmetných hromadných príkazoch na úhradu, je v porovnaní s ostatnými podpismi a podpisovým vzorom A., pripojený grafický útvar, ktorý označil znalec v konaní 4T/17/2001 za tzv. muchetu a uviedol, že táto mucheta, nie je písmom A., pričom trval na tom, že ostatná časť podpisu je podpisom A.. Súd sa nestotožnil s právnym názorom odporcu, že nie je podstatné, či hromadné príkazy vystavila A., ale je podstatné to, či jej podpis na podpisovom vzore je totožný a zhodný s podpisom na predmetných hromadných príkazoch. V tomto smere súd konštatuje, že podstatou skúmania a dôvodnosti realizácie hromadných príkazov, je a musí byť vždy, či osoba, ktorá sa podpisuje na predmetných hromadných príkazoch, má oprávnenie s účtom právnickej osoby, v danom prípade odporcu, nakladať. V tomto smere súd je toho názoru, že aj pokiaľ by podpis osoby na hromadných príkazoch, sa odlišoval od podpisového vzoru tejto osoby oprávnenej s účtom nakladať, ale bankou by bolo jednoznačne a dostatočne preukázané, že osoba, ktorej podpis sa na hromadných príkazoch nachádza, je oprávnená a aj je identifikovaná bankou ako oprávnená osoba, ktorá má právo s účtom príslušnej právnickej alebo fyzickej osoby nakladať, tak potom je povinná banka takýto príkaz realizovať, lebo príkaz na úhradu z účtu odporcu v danom prípade dáva osoba, ktorá je oprávnená s týmto účtom odporcu nakladať, čo v danom prípade bolo preukázané, že práve A. mohla a bola oprávnená v spornom období s predmetným účtom odporcu nakladať a predmetné príkazy na úhradu vystavovať. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nie je na mieste námietka započítania, ktorú v konaní vzniesol odporca, a ktorý tvrdil, že existuje pohľadávka odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorú si započítal voči žalovanej istine, ešte pred podaním žaloby vo veci samej a čiastočne je uplatnená odporcom proti navrhovateľovi, v konaní pred iným súdom. V danom prípade nebolo preukázané, že takáto pohľadávka odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi vznikla, nakoľko nebolo preukázané, že by navrhovateľ porušil svoju povinnosť a svojim konaním spôsobil odporcovi škodu vo výške, ktorá bola predmetom započítavacieho prejavu odporcu. Vzhľadom na uvedený právny názor krajského súdu, súd sa ďalej zaoberal, či uplatnená výška žalovanej istiny, je dôvodná. Ako súd už vyššie uviedol, rozhodoval o nároku na zaplatenie sumy 8 989 553,42 Sk. S poukazom aj na tú skutočnosť, že nepripustil návrh navrhovateľa na rozšírenie – zmenu žalobného návrhu tak, ako sa pred rozhodnutím vo veci navrhovateľ domáhal, vid' uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 04. 06. 2007 o nepripustení rozšírenia

návrhu – zmeny návrhu. Vzhľadom na uvedené súd žalovanú istinu 8 989 553,42 Sk priznal. A to v časti 8 830 055,- Sk titulom nezaplátenej istiny ako zameškané splátky, ktoré sú vyčíslené či už k podaniu návrhu alebo súčasnému obdobiu vo výške 8 830 055,- Sk a vo zvyšnej časti do sumy 8 989 553,42 Sk, teda v čiastke 159 498,40 Sk, priznal titulom nesplateného riadneho úroku, teda úroku za poskytnutie úveru, ktorý bol oprávnený si navrhovateľ uplatňovať do dátumu splatnosti úveru teda do dátumu 31. 12. 2000, kde výška nezaplateného riadneho úroku bola stanovená v sume 389 855,59 Sk s tým, že následne platbami táto suma nezaplateného úroku bola ponížená až na sumu 282 963,36 Sk. Z tohto dôvodu zvyšok čiastky v sume 159 498,40 Sk súd priznal túto žalovanú istinu titulom časti vyúčtovaného a nezaplateného úroku za poskytnutie úveru vo výške 14,5%.

Súd bol ohraničený žalobným návrhom a nielen rozsahom návrhu, ale žalobným petitom a z tohto dôvodu mohol priznať iba čiastku, ktorá ostala predmetom konania, teda čiastku celkove 8 989 553,42 Sk a z tohto dôvodu nemohol priznať uplatnený nezaplatený úrok riadny vo vyššej čiastke, ani priznať uplatnený úrok z omeškania. Súd len poukazuje, že čo sa týka uplatneného úroku z omeškania, ktorý je špecifikovaný v tabuľke, č. 1. 412 spisu navrhovateľom vo výške 521 831,25 Sk ako 20% sankčný úrok z nezaplátenej istiny, z predmetnej tabuľky nie je zrejmé, za aké obdobie tento úrok je špecifikovaný, z akého základu je vypočítaný. Zrejmá je len jeho výška, z tohto dôvodu v tejto časti uplatneného sankčného úroku vo výške 521 831,25 Sk, ani navrhovateľ nepreukázal, že v tejto časti bola podaná žaloba dôvodne, nakoľko nepreukázal správnosť vyčíslenia a právny nárok na zaplatenie v tejto časti pôvodnej žaloby. Súd v tejto súvislosti poukázal, že sám navrhovateľ obmedzil pôvodnú žalovanú istinu v sume 9 650 511,60 Sk, ktorá obsahovala nesplatený úver, úroky a sankčné úroky, o sumu 645 296,19 Sk, 2 x po 2 400,- Sk a následne o sumu 13 262,- Sk, pokiaľ v tejto časti zobrať návrh späť, súd bol týmto návrhom viazaný a podľa jeho názoru bolo potrebné v tejto časti konanie zastaviť. Nakoľko v konaní navrhovateľ preukázal, že na základe platne uzavretej úverovej zmluvy bol poskytnutý úver, preukázal, že odporca riadne a včas poskytnutý úver vrátane úrokov nevrátil, súd priznal žalovanú istinu titulom nesplateného úveru, ktorý bol poskytnutý odporcovi na základe úverovej zmluvy uzavretej s navrhovateľom pod č. 007/00/006 zo dňa 11. 04. 2000, a to v časti titulom nesplatennej istiny a v časti titulom časti vyúčtovaného a nezaplateného úroku za poskytnutie úveru. Súd v tomto konaní rozhodol o celkových trovách konania, ktoré

účastníkom vznikli v súvislosti aj s čiastočným späťvzatím návrhu v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Žiline opravným uznesením opravil výrok rozsudku Krajského súdu v Ž. č. k. 22Cb/1/2006-423 zo dňa 04. júna 2007 tak, že: odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 8 989 553,42 Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odvolanie odporca, a navrhol, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu v celom zamietne a navrhovateľa zaviazne nahradiť odporcovi v celom rozsahu trovy prvostupňového aj odvolacieho konania. Podľa jeho názoru prvostupňový súd dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, keď za autorku sporných podpisov na predmetných hromadných príkazoch na úhradu považoval A.. Z trestnej veci jednoznačne vyplýva, že predmetné hromadné príkazy na úhradu, predložil v pobočke navrhovateľa v Ž., M. J., t. č. nezvestný, a že pri výbere peňažných prostriedkov z bežného účtu, s ktorým disponoval, ho sprevádzal D.. Zároveň podľa odborného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ SR je pisateľom textu „Ž.“ a „01. 02. 2000“ na týchto príkazoch na úhradu M. J.. Je teda nepochybné, že iná osoba ako A. na týchto príkazoch na úhradu dopísala tzv. muchetu k jej podpisu, a že iná osoba ako A. napísala na nich text „Ž.“ a „01. 02. 2000“. Zo žiadneho dôkazu pritom nevyplýva, že by A., M.J., alebo D. dovtedy, čo len poznala.

Z uznesenia Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Prešove č. ČVS: KÚV72/OVEK-2001 zo dňa 21. 11. 2001, (ktoré sa týka pokusu previesť peňažné prostriedky z rovnakého bežného účtu odporcu, na základe dvoch falšovaných príkazov na úhradu v pobočke navrhovateľa v T. dňa 15. 02. 2001 – t. j. 2 týždne po prvej, vyššie uvedenej udalosti, čo nasvedčuje tomu, že v oboch prípadoch išlo skôr o organizovanú a opakovanú, resp. pokračujúcu trestnú činnosť) č. l. 340, 341 súdneho spisu je zrejmé, že A. sa na tomto pokuse nijako nepodieľala. Prvostupňový súd nepostupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle ust. § 132 O.s.p. a vykonané dôkazy nehodnotil v ich vzájomnej súvislosti. Závery znalca J., sú v rozpore so závermi odborných vyjadrení V. a Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ SR Bratislava. Tieto odborné vyjadrenia totiž

neurčujú A. ako pisateľku sporných podpisov, nakoľko to, že ju jednoznačne ako ich pisateľku nevylučujú, nemožno vyhodnotiť tak, že pisateľkou týchto podpisov je.

Dôkazné bremeno, že autorkou sporných podpisov je A., mal pritom navrhovateľ, nakoľko jemu bolo preukázanie tejto skutočnosti na prospech. Len, ak by sa preukázalo, že autorkou týchto podpisov je A., by totiž navrhovateľ, pri splnení všetkých ďalších podmienok nezodpovedal odporcovi za škodu spôsobenú vykonaním platby v sume 8 794 389 Sk z bežného účtu odporcu dňa 01. 02. 2000. A naopak, ak v konaní nebude jednoznačne preukázané, že sporné podpisy písala A., musí súd rozhodnúť v neprospech navrhovateľa a vziať do úvahy jeho zodpovednosť za vyššie uvedenú škodu, a teda aj započítanie pohľadávky odporcu z tohto titulu proti pohľadávke navrhovateľa uplatňovanej v tomto konaní. Prvostupňový súd mal vychádzať z toho, že v konaní nebolo preukázané, že by A. sporné príkazy na úhradu podpísala, t. j. vychádzať z predpokladu, že ich nepodpísala (keďže opak nebol jednoznačne preukázaný a iné ako jednoznačné preukázanie nepostačuje). Prvostupňový súd nemal zobrať do úvahy pochybný a nepresvedčivý znalecký posudok J.. Prvostupňový súd nehodnotil dôkazy v súlade s ust. § 132 O.s.p., nakoľko ich nehodnotil v ich vzájomnej súvislosti, v dôsledku čoho konanie má inú vadu, ktorá mohla mať – a aj mala – za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Zároveň prvostupňový súd zjavne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Navrhovateľ zároveň konal aj v rozpore so svojimi zmluvnými záväzkami. Podľa Všeobecných zmluvných podmienok na otvorenie a vedenie účtu. Platobný príkaz musí byť riadne vyplnený a podpísaný, pričom podľa bodu 5/ týchto Všeobecných zmluvných podmienok, na otvorenie a vedenie účtu na preukázanie oprávnenia nakladať s prostriedkami na účte písomnými platobnými príkazmi, prípadne iného písomne vykonávaného oprávnenia, požaduje banka vystavenie podpisového vzoru majiteľom na tlačive banky. Predmetné príkazy na úhradu nespĺňali zmluvne dojednané formálne náležitosti, nakoľko podpisy na nich boli zjavne odlišné od podpisu na podpisovom vzore uloženom v banke. Sporne hromadné príkazy na úhradu zo dňa 01. 02. 2000, neboli vyjadrením vôle odporcu ako majiteľa tohto účtu. Tieto platby boli totiž vykonané na úhradu takých záväzkov, aké odporca vôbec nemal. Potom však príkaz na úhradu neexistujúcich záväzkov, už ten z tohto dôvodu nemôže byť vyjadrením skutočnej vôle odporcu. Aj keby tieto podpisy falšovala samotná A., nemožno toto konanie pričítať odporcovi, nakoľko zo žiadneho dôkazu a zo žiadnej okolnosti nijako nevyplýva a nijaká skutočnosť to ani len

nenaznačuje, že záujem nejakým spôsobom sa obohatiť mal odporca. Navrhovateľ ako banka porušil aj ust. § 11a ods. 1 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení účinnom 01. 02. 2000, v zmysle ktorého banka je povinná pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne. Pokiaľ navrhovateľ napriek vyššie uvedeným nedostatkom vyplatil z peňažných prostriedkov na bežnom účte odporcu sumu 8 794 389 Sk, porušil tým svoje vyššie uvedené zákonné aj zmluvné povinnosti, a teda zodpovedá odporcovi za spôsobenú škodu v zmysle ust. § 373 a nasl. Obch. zák. Odporca mal, resp. sčasti ešte stále, má voči navrhovateľovi pohľadávku na náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti navrhovateľa podľa ust § 709 ods. 1 Obch. zák., ust, § 37 ods. 1, ako aj § 11a ods. 1 zák. č. 21/1992 Zb. o bankách v znení účinnom od 01. 02. 2000, ako aj porušením zmluvných povinností zo zmluvy o bežnom účte, uzavretej medzi účastníkmi dňa 20. 11. 1996 a navrhovateľ sa zodpovednosti za túto škodu nezbaví. Potom však pohľadávka navrhovateľa uplatňovaná v tomto konaní zanikla na základe predmetného započítania pohľadávok ešte pred podaním žaloby v tejto veci, a preto táto žaloba nie je dôvodná. Pokiaľ prvostupňový súd dospel k opačnému právnomu záveru, jeho rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi, o ktoré odporca svoje odvolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline ako prvostupňového súdu, opiera. Považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne a stotožňuje sa s jeho právnym názorom. Prvostupňový súd prioritne skúmal a zaoberal sa otázkou, či boli platby, ktoré vykonala P., a. s., pobočka M. dňa 01. 02. 2000 sume 8 794 389,- Sk z účtu odporcu vykonané dôvodne alebo nie. Skutočnosť, že A. bola konateľkou odporcu a v čase vystavenia sporných prevodných príkazov, mala podpisový vzor vo vzťahu k bežnému účtu odporcu vedeného navrhovateľom P., a. s., pobočka M., navrhovateľ súdu nesporne preukázal. Spornou zostala iba tá skutočnosť, či podpisy A. na predmetných príkazoch na úhradu, na základe ktorých navrhovateľ realizoval prevod finančných prostriedkov z účtu odporcu dňa 01. 02. 2000 v sume 8 794 369,- Sk, boli príkazmi, ktoré vyhotovila osoba oprávnená s účtom nakladať. V tejto súvislosti sa vedie na Krajskom súde v Žiline trestné konanie pod sp. zn. 4T/17/2001 vo veci obžalovaného D. a spol. pre pokus trestného činu podvodu v spolupáchateľstve, medzi ktorými je aj A., konateľka spoločnosti odporcu. Tvrdenia odporcu, že súdny znalec I., pri výsluchu menil svoje závery uvedené v písomnom vyhotovení svojho znaleckého posudku, sú zavádzajúce. Stotožňuje sa s právnym názorom prvostupňového súdu, ktorý v zdôvodnení rozsudku uvádza, že „aj pokiaľ by podpis osoby na

hromadných príkazoch sa odlišoval od podpisového vzoru tejto osoby oprávnenej s účtom nakladať, ale bankou by bolo jednoznačne a dostatočne preukázané, že osoba, ktorej podpis sa na hromadných príkazoch nachádza, je oprávnená a aj je identifikovaná bankou ako oprávnená osoba, ktorá má právo s účtom príslušnej právnickej alebo fyzickej osoby nakladať, tak potom je povinná banka takýto príkaz realizovať, lebo príkaz na úhradu z účtu odporcu v danom prípade dáva osoba, ktorá je oprávnená s týmto účtom odporcu nakladať“. V danom prípade bolo preukázané, že A. mohla a bola oprávnená v spornom období s predmetným účtom odporcu nakladať a predmetné príkazy na úhradu vystavovať. Tento právny názor súdu potvrdzujú aj nové skutočnosti v trestnom konaní sp. zn. 4T/17/2001 vo veci obžalovaného D. a spol. pre pokus trestného činu podvodu v spolupáchateľstve, medzi ktorými je aj A., ktoré boli preukázané po zadržaní obvineného M., ktorý potvrdil, že prevodné príkazy podpísala konateľka spoločnosti odporcu A. a on ich ako posol zanesol do banky. Navrhovateľ považuje právny úkon započítania za absolútne neplatný a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené predpoklady vo veci pojednávať podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, a či vyvodil správny právny záver, keď konštatoval, že hromadné príkazy vystavovala za odporcu osoba, ktorá bola oprávnená takéto hromadné príkazy aj vystaviť a že nie je na mieste námietka započítania, ktorú v konaní vzniesol odporca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že predmetom sporu je nárok z úverovej zmluvy č. 007/00/006 zo dňa 11. 04. 2000, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver dňa 14. 04. 2000 vo výške 8 830 055,- Sk. Výšku a špecifikáciu uplatneného nároku odporca nespochybnil, bránil sa len tým, že pohľadávka navrhovateľa zanikla započítaním. Odporca listami zo dňa 02. 01. 2001 a zo dňa 03. 01. 2001, vykonal započítanie svojej pohľadávky voči navrhovateľovi vzniknutej z titulu údajného neoprávneného odúčtovania

sumy 8 794389,- Sk z jeho účtu pod č. 720956/1200, vedeného vo filiálke P., a. s., pobočka M., ktorého sa podľa jeho názoru dopustila táto pobočka dňa 01. 02. 2000, keď na základe hromadného platobného príkazu z toho istého dňa, na ktorej bol údajne sfalšovaný podpis konateľky spoločnosti A., ktorá bola jediná oprávnená nakladať s prostriedkami na tomto účte, vykonala príslušné úhrady.

Zo spisu vyplýva, že krajský súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom účastníkov, ich zástupcov, znaleckým posudkom J. č. 8/2001 zo dňa 13. 03. 2001, oboznámením sa s trestným spisom Krajského súdu v Žiline 4T/17/2001.

Znalec z odboru písomoznactva Ing. I.N. v závere znaleckého posudku č. 8/2001 zo dňa 13. 03. 2001 a vo výpovedi na pojednávaní v trestnej veci dňa 20. 06. 2003 jednoznačne konštatuje, že pisateľkou sporných podpisov SM 1/147-2000, SM 2/147-2000 a SM 3/147-2000, je A., konateľka odporcu avšak bez neurčitého a nezmyselného grafického vyobrazenia na konci podpisov. Na základe vystavených príkazov na úhradu, konateľkou odporcu A., navrhovateľ realizoval prevod finančný prostriedkov z účtu odporcu dňa 01. 02. 2000 v sume 8 794389,-- Sk.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že odporca nepreukázal, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu jeho povinnosti vyplývajúcich zo Všeobecných zmluvných podmienok na otvorenie a vedenie účtu pri realizácii prevodu finančný prostriedkov z účtu odporcu dňa 01. 02. 2000 v sume 8 794 389,-- Sk, pretože predmetné príkazy na úhradu boli vystavené konateľkou odporcu, a preto právny úkon započítania zo strany odporcu, je absolútne neplatný, tak ako to konštatoval aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku z úverovej zmluvy č. 007/00/006 zo dňa 11. 04. 2000 a odporca výšku priznaného nároku nespochybnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorým žalobe vyhovel, je vecne správny, a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Súčasne najvyšší súd v zmysle ust. § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách odvolacieho konania. Úspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu ich Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. mája 2009

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková